

Közjogi előadás-sorozat Székesfehérvár, 2011.12.21.

**Jogi közállapotok.
Alkotmánytól „felcsútmányig”.
Választás, szakítópróba.**

Kolláth György

www.kollath.com /az előadás már e honlapon/

Bevezető

Hölgyeim és Uraim! Kedves Barátaim! Köszöntöm Önöket. Köszönöm a meghívást. Idén szülőhelyemen, Szolnok megyén kívül Fejér megyében jártam legtöbbit. Focista koromban kikapni jártunk ide. Alig 2 hete Móron tartottam hasonló előadást. Ügyvédkedtem is e város bíróságain: néha sikerrel. Becsülöm a helyi sportot, ismerem a fehérvári szurkolói rigmusokat, a kinyomtathatatlanokat is. Szeretnék biztató híreket hozni, de nagyon nehéz. Néha be kell érni azzal, hogy/ha dacosan kételked(het)ünk. Már nem tudjuk: az újabb rossz jogi húzás láttán sírjunk vagy nevéssünk. Közös zokogásnak értelme nincsen: inkább nézzük a fonák oldalról, elemezzük vitriolosan bajainkat. Fanyar derű ez, sokba fog még kerülni. Több-elemű, fanyar humorú **előadás-címem országunkról sok mindent kifejez**. A döntő, közös kérdés ma: *milyen országban élünk?* A válasz egy kritikus jogász nézete, elhagyva még a jogi esetek aktuál- és pártpolitikai hátterét is. Meglátják: **a köznapi, a politikai és a jogi bajok konvergálnak, egy töről fakadnak, külön-külön alig(ha) kezelhetők**. Csak jogi-igazgatási nézőpontból értékelek. Önök persze a (szak)politikát is szóba hozzák. Reagálásom mégis csakis jogi lesz. Utóbbi azonban - ígérem - csípős. **3 fejezet** jön: I.) Jogi közállapotaink, mint meghatározó közeg, kiinduló pont és bizonytalan koordináta a mindennapokban. II.) A régi és az új alaptörvény dilemmája, a bajok mértéke és jövője, a sarkalatos leágazások: '89-től a hungarikumok immár festett gagyijáig. III. Vegyes blokk, tessék választani?!

I. Jogéletünk bakancs-miliója

Az I. blokk közjogi summázat. 10 pontba foglalt megfigyelés: tény, ok és trend az ország alapvető jogi közállapotáról.

1)Pár évvel ezelőtt, kvaterkázva a XXI. század jogi kihívásainál Sütő Andrást idéztem: *A törvény igazsága általános és hozzávetőleges, mint a katonabakancs.* Boldogságos S.A., boldog békeidők! Mi lett (belőle)? **Általános:** (megalapozott, nem percértékű, kiterjedt, valódi megoldásra vezető norma) helyett keveseknek kedvező **egyedi.** **Hozzávetőleges:** többféle polgári méret helyett **kényszer-zubbony** típusú rendezés. A **bakancs-stílusjegy** oké. **Igazság-szolgáltatás** helyett **jog (sőt asztal) -szolgálat.** **Törvény(es)** ma mindaz, amire törvényt hoztak. **Úgy adnak, hogy elvesznek.** A **jog** a és az **állam-rezon „megújítása”** a **politika ágyasa:** úgy is bánnak vele, mit egy cédával. Ki se fizetik?! ***Bon mot /talán G.B.Shaw-tól való/ ha a kabinet ülészik, senki vagyona nincs biztonságban.***

Tűz van, babám! Faltól falig?

2)Gya(ko)rló jogéletünk a **század kihívásaival** (globalizáció, uniós jogi illeszkedések, biztonság vs. emberi jogok, harmadik generációs és innovációs jogok előretörése stb.) értőn **foglalkozni sem hajlandó**. A jogalkotás csípőből önti a **felszínes, demagóg, semmivel sem alátámasztott, hatósági ízű, szankció-központú** regulákat. Kriminális közéletünket az állandó „bétékázás” a végletekig kriminalizálja. Tű-élesen szemlélteti ezt az ún. terézvárosi ügy, melyben mintha az ügyészség keverné a szabad mandátumot a szabadságvesztés büntetéssel. Közhatalmi és jogpolitika falmelléki módon mutatkozik, 4 lépésben 1) Átszervezik, átnevezik X alkotmányos intézményt. 2) Stratégiai csúcspozíciót hoznak létre benne egy személyre kialakítva. 3) 9-12 éves mandátummal betonozzák be a kiszemeltet 4)Ájtatatos képpel beleültetnek egy bizalmast, színlelik a poszt függetlenségét. Ellehetetlenítik, ill. elkedvetlenítik az utánuk jövőket. **Stratégia helyett alkalmi, önérdekű, párttaktika** szab meg **évtizedekre szóló közügyeket** (lásd: **alaptörvény, túltengő sarkaltos tv-ek, „köznevelési” szópóker, önkormányzati kiüresítés, saját mű toldozgatása**).

Drámai a visszaesés elvi, morális, szakmai és minőségi tekintetben – a jobb jogi karok I-II. évfolyamához képest is. **Angol eredetű bon mot: oltsd el a régi tüzet, hogy újat gyújthass.** Nem megy: már a tűzoltásnál is előbbre való a folytonos (háborús) gyújtogatás.

A közhatalom birtokosai a büszke, vak ló bátorságával **elmennek a falig. Falra már mi mászunk tőlük, miattuk. A baj nem akut agyérgörcs: agyi katasztrófa inkább.**

Drága (nem) jó maszek manufaktúra

3)Rendesen, normálisan a jog a **társadalom-tudományok matematikája**. Egy jó jogszabály olyan tiszta, **mint egy matek képlet**: egy fölösleges vessző sincs benne. **Fényévnnyire távolod(t)unk** ettől immár az alaptörvény és annak utólagos fabrikálása, átmenetének brutalitása és dilettantizmusa okán is. Nem értük még a gödör aljára. A minisztériumok jogi szakapparátusa lebénult, a bizalmatlanság fojtogató. Külső kegyencek, baráti ügyvédi irodák eredményelvű felelősség nélkül, drága manufaktúrában, néha kilóra hozzák-viszik a normákat. Olykor pironkodnak egy kicsit, aztán passzolnak. Felelősség alkotmánysértésért, uniós jogsértésért sem kint, sem bent nincsen. Ha megnézik az átmeneti tv cinikus 28. §-át, nem is lesz. Kell maguknak jogi megtámadást választani: mindenki megadóztatása lesz a válasz-reakció erre?! ***Bon mot: foga(da)tlan prókátorok éber kómában fabrikálják a §-tengert.***

Kirekesztő büszkélkedés van a szégyenérzés helyén. *Kerényi Imre az ATV-ben: ez az alkotmány az övék. Mészáros Antónia visszakérdezett: nem az országé? Kerényi: nem, ez azé a többségé, aki rájuk szavazott, és majd tessenek maguk is választást nyerni és csinálni saját alkotmányt. Ilyen „birtokviszonyt” Európa nem ismer (el). A népnyelv szerint az „Orbaniták” lassan megmondják a tutit.*

A 21 itt nem nyerőszám

4)A demokratikus jogállamiság szempontjából katasztrófa-sújtott területté váltunk. A „nem szokványos jogi kultúránk” láttán eltorzult arccal fogják a fejüket külhoni barátaink, kollégáink. A jogállamiság - a törvények uralma - következő válfajait munkálta ki az AB 2 évtized alatt: jogbiztonság, kiszámíthatóság, normavilágosság, hatalommegosztás, az eljárási garanciák védelme, a formális jogállam és az igazságosság kapcsolatrendje, az alkotmányos büntetőjog mibenléte, a felek eljárási pozíciójának korrekt megállapítása, s benne pl. a fegyverek egyenlőségének elve, a közigazgatási határozatok bírósági kontrollja, a közigazgatás törvény alá rendelése, az alkotmányos szervek együttműködési kötelezettsége, a közhatalmi szervek demokratikus legitimitációja, a közjogi érvénytelenség megállapíthatósága, a minősített többség megkövetelése, az alapjogi kétharmad vizsgálata, az ígérvények sorsa, a bizalomvédelem, a szerzett jogok védelme, a várományok sorsa, a visszamenőleges, negatív jog tilalma, az időmúlás jelentősége és az alkotmányos idő lehető kímélete. 21 tétel, egyiküknél sincs fejlődés 2010 II. féléve óta, rohamos romlásuk tény. **Bon mot: az ész pesszimista, az akarat optimista. Arányuk (miként a jogállamiság ténye és igénye terén is) kb. 1:10-hez.**

Borsó, fal, szóinfláció

5) **Sem kiérlelt, valós államfilozófia, sem garanciát jelentő, eurokonform jogfilozófia, sem ezekkel szinkronban lévő szakpolitika** nem készül. Enélkül: évtizedekre szóló húzóerő híján, sőt korrekt diagnózis, reális koncepció nélkül „ország-megújítani” hazardírozás. Erős Európa, erős honi állam mint szlogen tarol: tartalma, mélységelessége nincsen. Mitől erős egy rendszer: vagy a szuronyok er(d)ejétől vagy a **társadalmi legitimációjától**. Sem ez, sem az - itthon. Pozitív karakter helyett közöny, kiváráás, félrenézés, esélyvesztés, forrás-kivonás. Társadalom-szervező elv 3 lehet: ***demokratikus jogállamiság, felsőbbbségi diktatúra, káoszba hajló anarchia. Mintha egyszerre mindhárom érvényesülne.*** Irányított demokrácia, centrális erőter, krízis-lépések, „védelmi” populizmusok: a hatalom hibás, hiányos felkészültségét, szóinflációba menekülő munkakultúráját, rossz lelkiismeretét, netán rossz lelki egészségét fémjelzik. Más kérdés, hogy/ha önmaguk legjobb formáját, képességeik maximumát nyújtják. Alkalmasint igen. ***Bon mot: Nem tetszik, hát nézd a jó oldalát! Ha borsószik a hátad, legalább lesz mit a falra hányni. Kösz!***

Futball-háború Európa szívében?

6) **Alaptörvény: 3 noteszlap.** A)Alkotmánytól lepukkantunk felcsútmányig. Ma is alaptörvény a rendszerváltó alkotmány, a minőségi-elnevezésbeli váltás kamu. B)Eddig nem volt szó szerint nevesítve a kódexben a hatalommegosztás, de intézményesítve igen. Jövőre a szó belekerül, de valós érdeme, garanciája eltűnt a független intézmények, posztok megszállásával, leépítésével, ártó megrendszabályozásával. Strasbourgi дума: ***a magyarok karikás ostorral csinálnak, váltanak alkotmányt.*** Honi bon mot: ***az Alkotmánybíróság roskatag utolsó bástyából ostromlott lőportoronnyá lett.*** C)Alaptörvény miliője: **egy ország mehet tönkre abban, hogy az alkotmányos demokráciát futball-ütközetnek nézik.** Felcsút kihív(hat)ná a Barca-t? *Világválogatottnak képzelet magát az alumni honi NBII!* Ezért átírja önzőn, játék közben a szabályokat, megpulykázza a stáblistát. Győzhet? Ez a honi fair play bármi másban is?!

Web-idézet /nol 2011.11.05./: **„kifejezetten irritál, amikor ...-t elkönyveljük focistaként, játszottam ellene többször is, ügyetlen kecskebéka volt, darabos mozgással törte a labdát, kanyarodott mint a csuklósbusz, és összességében egy középszerű, lassú, képzetlen labdarúgó volt.”** Igaz? Ki tudja. Nem a név a fontos, hanem a nívó és az attitűd. Alapos, hiteles magabiztosságnak, arányérzéknek, alázatnak, józan helyzet- és önértékelésnek, demokratikus elkötelezettségnek, konszolidációnak tere-esélye így semmi. Megbocsátás helyén elbocsátás!? ***Mert találsz egy boksz-kesztyűt, még nem hívhatod ki Erdei Zsoltot.***

Fújt a bíró!

7) **A jogalkalmazásról:** a széttartó tendencia gyorsul, mélyül. A biztonság, a jogegység és a jogegyenlőség, a törvény előtti egyenlőség, a bírói függetlenség, azaz a komplex joguralom a hétköznapokban is gyakran sérül, alul marad. Nagy ügy a totó nyelvén: 1, X, 2. Amit kikezd a pártos jogalkotás, a végletekig leronthat a megrendült igazságszolgáltatás. Negatív áttörés még nincs (jövőre, a bírósági reform után lesz), de sok hajszálrepedés, részrehajló verdikt már van. Az ügyészség lebeg, mint Mohamed koporsója, felelősségének alanya sincs. A gyorsítás szlogenje mindent visz, ám e megoldások kontra-produktívak. A hatóságnak mindenki alárendeltje, ezért senki, sose lehetne a kiszolgáltatottja. Mindinkább az. Vitáink fenevadak végső küzdelmét modellezik. Bíró panasza rímel rá szűk baráti körben: **amit velünk csinálnak, az olyan, mintha Overdose-t szántani, majd nyugdíjba küldenék.** Nov. 28-án megszülettek az igazságszolgáltató reform-törvények. Kb. úgy, ahogy a kakukk készül fészket rekvirálni. Vagy úgy, miként a vevő egyszerre vesz zongorát és baltát is hozzá. Szétválik a szó és tett, nagyobb számban gyűlnek a ki nem kényszerített hibák, mint a kellő megoldások, **ránk fog dőlni az egész. Megrengetni a külhon fogja.** Bon mot a teljes politikai-jogi infrastruktúráról: **Magyarország olyan autó, mely 180-nal rohan a sztrádán, de az utat csak a visszapillantó tükörből nézi.** Kerényi Imre úrnak (be)szólt a neten egy cinikus ötlet: **legyen meghívásos aszfaltrajz verseny is az M7-esen.**

Kinek mi jár vagy adható?

8) **Sarkalatos jövő?** Nem lóverseny, kár kapkodni!? A (fülke)forradalom harc, nem napi úzus, tv., bíró sem kell hozzá. Valóság: nagyrészt elment a hajó. Részeg plébános mondhatja: elcsesztük a nagymisét, csinálunk fájin litániát. Mi nem! Nem a 28 kétharmados törvény kiizzadása a kulcs, bár az se megy, pláne nem fair módon. Az alaptörvény önkényesen, hibásan átírt kulcs-fogalmakat (pl. a közteherviselésről), ezért év végéig a teljes, százezres központi és helyi joganyagot át kellene szűrni miatta.

3 kosár képezhető: kvadrál az újjal is, kiiktatandó, módosítandó. Ilyen munka nem folyik. Krédó a nemzetközi erőterben: a **szabad, fair választás esélye, igen vagy sem.**

Vizsgakérdés: a 4 választási alapelv (általános, egyenlő, közvetlen, titkos) szavatolható-e, továbbá mit is akarunk mi a határokon túlra. Kegyetlen beszólás sprőd humorral: ***nem akarnak véletlenül választójogot adni maguk a reptéri tranzitutasoknak, az ausztrál légikisasszonyoknak is?!*** *Kasszandra-vízió: lehet, hogy az ellenzéknek egy erős, külhoni léptékben is következményekre vezető lépése marad: a következő általános választás teljes bojkottja. Aki elemez egy időközit, rémes jövőt lát. Bojkottból értene ország-világ.*

Ismétlem, csakis jogról, nem pártokról beszélek.

Ugyanakkor érdemes figyelni az ifjú demonstrálókra! Transzparens: Mi vagyunk az első szabadon született nemzedék. Nem akarunk az utolsó lenni.

Tanuljunk Bibótól!

9) Okról és okozatról, nem lehetségesről és tilosról, pikírt leszólásról és morális minimumokról. Újságírók, elemzők immár eljutnak oda, hogy **anyám, én nem ilyen lovat akartam**. Nem ezt várták, csalódtak a közpolitika bornírtsága, nívótlansága, hozzá nem értése miatt. Előre látható volt! Nem ugyanaz bármiről 3 ütős, sértő, lekezelő mondatot mondani, mint azt a problémát értően rendbe rakni. **Brüsszeli megfigyelés, Magyarország 20 éve egy mondatban: az egyik győzni, a másik kormányozni képtelen**. Időnként cserélnek, de az axióma marad. Baloldalon ráadásul dívik az áldozat okolása. Lekezelő, pikírt megjegyzés, fölényeskedő beszólás a jussa számos ellenzéki kezdeményezésnek: hát maguk meg mit akarnak ezzel-azzal?! Értsék meg a megmondó-emberek: a nem lehetséges, avagy az esélytelen, nem szinonimája a nem szabadnak. Nem minden dolog tisztességes, amit szabad megtenni. Ám **abszurd vége lesz, ha a természet, a gazdaság, a társadalom törvénye(szerűsége)it a jog normája voluntarista módon legyőzni szeretné**. Csak veszíthet, kár tankönyvbe illő példabeszéddel hozsannázni. Nem sportszerű elragadtatottan dicsőíteni azt a szándékoltan hamis húzást, ami bár jól hangzik, de **etikátlan, parasztkító, céljában és eredményében ártalmas. Ilyen közérdek nincs. Tanuljunk Bibótól!**

Megnyugvás, kiszámíthatóság

10) **A helyreállítás esélyeiről, feltételeiről, alternatívákról, megalapozás és metódus kell(ene) mielőbb mindehhez. *A-premissza*:** visszaállítani a jogállamot kb. olyan, mint az omlettből a friss tojást rekonstruálni. Lehetetlen. ***B-premissza*:** az előbbinél enyhébb a kín: kb. olyan, mint a hátrafelé repülő gép, vagy Erős Pistát a tubusba visszagyömöszölni. Nem kizárt, de feltételes, időigényes és rém nehéz. ***C-opció*:** a Dzsinn a palackba visszaterelhető, de nem bárki képes és kész rá, bárkinek el sem hinnénk. Néhány **peremfeltétel:** visszatérés a 89-es alkotmányhoz, annak modernizálása pl. a Petrétei-variáns felfrissítésével. Az ügyészség azonnali kormány alá rendelése. Új, az állam felelősségét intézményesítő jogalkotási rend kiépítése. A független posztok megszállásának korrekciója. Az emberi jogok visszaszolgáltatása, a hatalom korlátjaiként való tételezése, az eszázadi, uniós alapjogi charta és jogi modell átvétele. ***Szanálni kell az országot a makroügyekben***, szójáték nem elég. Alternatívák kimunkálása, felmutatása minden kulcsponton, és nyomban nyilvánossá tétele azzal, hogy ha jövünk, ezzel kezdünk. ***Megnyugvást hozni a társadalomra, békés építkezést hirdetni 3-5 év kiszámíthatóságával.*** Humort a hétköznapiakba! Pl. így: ami most van, ricinus ebéd közben. Ingyen-ebéd nem lesz, de a polgár a táplálkozási lánc boldogabbik végére kerülhet. Könnyű sem lesz, de elviselhető(bb) talán igen.

Példaként két szégyenteljes regula

Két alaptörvényi normatív, azaz kötelező abszurditás:

R) cikk

(1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

•(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

•(3) **Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.**

Megjegyzés: eredetileg ilyen tartalmú R. cikk, ill. ilyen bekezdés nem létezett. Ez így már nem államcél és fejlődési (?) irány, hanem betartandó, igazodást megkövetelő norma!

28. cikk

•A bíróságok a jogalkalmazás során a **jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.**

Megjegyzés: önkényes, önérdékű, primitíven önfelmentő jogpolitika, mely meggátolhatja, hogy a gazdaságos cél elve mentén az állammal szemben pert lehessen nyerni. Mint a homokozóban: melyik gyerek mondta előbb vagy erősebben, hogy nem ér a nevem?! Nagyfokú félelem, szorongás, beismert versenyképtelenség van benne.

II. Alaptörvényi elemzés

12 kulcs-megállapítás az alaptörvényről

- 1) Egy demokratikus állam alaptörvénye filozófiájában, alanyi körében, keletkezésében, közreműködőinek szerepében, döntő tartalmában, funkciói tiszteletében, garanciáiban és kihatásaiban **lényegileg más**, mint ami Magyarországon készült. Az alkotmányosság: a jogállamiság, a törvényesség, a parlamentarizmus, a hatalom-megosztás, az alapjogi primátus elsősorban **értékelvűség**, nem pedig az, hogy formailag megfelel valami az elfogadás minimális számszerűségeinek. **Vicces próba: mi a 2/3 ?** Mi lett a 3 funkcióval? Ami jó, az nem új (habár zömmel áthangszerelt, elkent), ami új, az nem jó benne.
- 2) Az alaptörvény (AT) vesztesre áll bármely fontos és mérvadó adekvát európai anyaghoz, és a hatályos magyar alkotmányhoz képest. Alulmúlja előfutárait is. Szemezgetett, erőszakolt külhoni méricskélése zsákutca, mivel **az alkotmányjog kb. fele nem norma**, hanem szokás, illem, kompromisszum, belátás, demokrácia-érték elvben, gyakorlatban.
- 3) Futball-perspektívából és **focista attitűddel tilos alkotmányozni**. Nem klubcsapat alkotmányoz, hanem nemzeti válogatott, kivéve hazánkat. Ez nem győztes-vesztes végeredményű „játék”, és végképp nem a kisebb(ség)et, a gyengébbeket, az alul lévőket megtipró, a játékszabályokat menet közben átalakító küzdelem. A többség sosem lehetne eléggé előzékeny az elesettekkel szemben. Ehhez képest az AT primitív paternalizmusa sértő, dermesztő. Ott startolna a munka **helyesen, hogy a többség (túl)hatalmát kell korlátozni az önkény esélyét kizárva. Itt épp’ ennek az ellenkezője volt, s van.**

Alkotmánytól „felcsútmányig”!?

4) **(Mű)hiba alaptörvényben aláaknázni a későbbi parlamentek és kormányok helyzetét, mozgásterét, cselekvési autonómiáját.** Taposóaknától, tankcsapdáig terjed az antidemokratikus, rosszhiszemű, inkorrekt önérdékű bemerevítés. A kormányzás 3 fő eszköztára sérül ezentúl, ami az ország és nem csak a kormány válságát válthatja ki.

5) **Az Unióban** egy alaptörvény (igen nagy részben közös!) értéktartalmú, de ideológiailag és pártalapon semleges, stratégiai léptékű, távlatos normaköteg: **általánosan elismert elvek, szabályok és modern kihívások válaszának együttese.** Napi taktikai szempont, időszakos pártérdek nem determinálhatja. V.ö: Alapjogi Charta, a preambulumától a modern jogvédő eszközeivel bezárólag. Ebből, és általában is az eszázadi, modern jogokból és megoldásokból hasznosítani talán azok felét sikerült itthon.

6) Kitől, mitől félnek ennyire a megalkotói? Dermesztő válasz-variációk volnának. Bornírt próbálkozások íve az ún. nemzeti konzultációtól a népi hatalom-gyakorlás megnyirbálásáig. **Last minute szemlélet: mintha kakukk-fészek készülne?! Egy lebutított, kisszerű, hamis, versenyképtelen bonapartizmus tolakodik elő. Így jutottunk el az alkotmánytól egy Orbán-pátensig, egy „felcsútmányig”?!**

Hungarikumok mint jogtételek?

7) **Nélkülözte a házzsabályszerű előterjesztést:** riasztó példák vannak mennyiségi és minőségi vetületben vele kapcsolatban. **Szakágazati metszetei** cseppet sem ígéretesek. Újból kampánytechnika övezi az elfogadása utáni sarkalatos és egyéb, jogharmonizációs feladatokat, folyamatokat. 735 korrekció rajta 1-1,5 nap alatt?

8) A **semmiből jön, és jóhiszemű olvasatban sehová sem tart. 1938-at kísérelték meg vegyíteni 2011-gyel**, eredménye a 70-es évek közepének tekli-meklije. Importhumor: 2012=világvége. Sebaj! Utazzék Magyarországra. 70 évet vannak lemaradva. Fradi-kolbász hasonlat: a Szentkorona-mítosztól a történeti alkotmányig, és a kötelező normát ígérő nemzeti hitvallásig. Hungarikumok, mint jogtételek?

9) **Ideologikus, olykor vallási primátust képező tanok, képzetek és hamis szakpolitikák foglalatata nem lehetne** egy alaptörvény. A tényleges életfogytiglani egy büntetőpolitikai opció, a sarkalatos törvénybe merevülő adó, tb, nyugdíj műhiba: az AB vonatkozó elvi határozatainak is a kiütése. Ez áll a jogállam ismerveire nézve is.

10) **Alapjogi és alapvető kötelezettségeket illető felfogása középkori, tankönyvi tételeket leromboló, avított és diktatórikus. Mégis csak: ki van kiért?** Megbomlik a 3-as egység, **eltünedeznek az alanyi jogok, sőt az objektív állami intézmény-védelmi kötelezettségek, előtörnek az államcélok.** Így: védi, törekszik, stb. Ami az állam oldalán ócsítás, az a polgárnál drágítás. Nyílik az olló tovább: jogunk még ha van is, közünk kevés lesz X,Y-hoz.

Jogszolgáltatás helyén államcél?

11) **Közjogi alapvetésnek titulált jogállami rükverc, zavaros párt-dekrétum** született. Semmilyen jog-összehasonlítást nem bír ki. Nem a változások mennyisége a gond, hanem azok egyirányúsítása, hatalmi monopolizálása, bebetonozódásuk. Külön dilemma és kihívás az uniós értékrenddel, kötelező normákkal való ütközés: a „törvényes” forinttól az alapjogok és főleg az AB, s a bírói függetlenség megnyirbálásáig. **Tarvágásra ítélve minden autonómia**, mintha egy központból bármi jól kormányozható volna. Az utóbbi 20-25 évben a mainál rosszabb államigazgatás nem funqált. Esélytelen, finanszírozhatatlan, rendszerfilozófiailag káros, testidegen, kontra-produktív. Önző gyermek attitűdje.

12) Egy peres fél **leendő jogvitáján modellezve** felháborító jogbizonytalanság, esély-vesztés jöhet a 28. cikk nyomán. Nem elég a törvény, jönnek a döntő mellékszálak, egyéb szempontok?! Nemigen lesz így se igazság-, se jogszolgáltatás: államcél az aduász?! Gyerekszáj jobbról: én törvény-megmondó ember akarok majd lenni! Hetedízigen!? Nehogymár!

Slussz: kétkedők, jót nem is tudnék mondani? De! Magyarország kiemelten védi és ápolja a magyar nyelvet. Értve tiszteli a magyar szót a magyar ember. Jobb napjain (le)ápolja talán még a köztársasági elnök is.

III. Választási jogforgácsok

Választójog, mint stabil demokráciát minősítő próbakő?!

Végleges muníció és idő híján csak slágvortok, dilemmák prezentálhatók. A'89-ben egyszeri alkalomra készült parlamenti választási törvény, ill. rend bevált, módosítani főként csak az egyéni körzetek lakosság-szám változása miatt kell(ett) volna már rég. Nem így, lásd LMP táblácska! Ámde, a 200 fő, plusz maxi 13-as 2010. évi alkotmánymódosítás eleve végiggondolatlan volt. Tető, ház, alapozás nélkül. Ez ma büntet, a redukálás máig nem nyert tételezést, holott nincs kizárva, hogy 2014 előtt általános választás jöhet. Fűszerezi mindezt a határon túli magyarság állampolgársági, és aktív-passzív választójog ígérvénye, amit alig(ha) lehet belegyömöszölni a 4 klasszikus választójogi alapelve: főként az egyenlő választójog és az azonos szavazat-érték normája kétes, sérülékeny, ti., kire szavaznak, voksuk mit ér a többiekéhez képest. Kampány folyik majd Erdélyben, Kassán, következmények nélkül? Illúzió! Három láb, két lista nem okvetlenül kell, a vegyes rendszer fenntartható, bár az arányos rendszer korszerűbb, európaibb volna. A két forduló itt és ma, a demokratikus minimum kulcskérdése. A parlamenti küszöb fenntartandó. A kopogtató cédulás rendszer szégyenszemre marad, a számok szűkítése többségi párttaktika. Reális ötlet sincs a kisebbségek parlamenti képviseletére (egyfajta szavazás-nélküli szószólóság kevesebb ennél).

Időtálló rendező-elvek?

Volnának időtálló rendezőelvek. A leválthatóság realitása. A győztes ne vihessen mindent, sőt túl sokat se. A demokratikus legitimitáció teljessége az összes elvben független közjogi mandátum-, és ciklus-időtartamnál. A győztes mérték feletti töredékét hozzáadni a pártlistához: agyrém, mintha a autó-nyereményjáték győztese benzinkutat is hazavihetne! Itt drámaian igaz: annyit ér, amennyit szavatolnak belőle. Bűnös húzások vannak helyi megmértésnél: pl. rendőri beavatkozás pro és kontra.

Az önkormányzati és parlamenti mandátum-kapcsolódást elvszerűen, előny-hátrány érveivel kell napirendre venni. A jelölés és a teljes eljárás korrekt rendjét garanciákkal jobban övezzék. A voksolás titkosságát az új technika lehetőségei között is biztosítsák. A személyes adatokkal, profilokkal való visszaélést tűzzel-vassal büntessék: úgyszintén a csalás, az anyagi befolyásolás bármely kísérletét is. Visszahívhatóság nem kell, de érdemes megfontolni a méltatlanság miatti összeférhetetlenség visszaállítását. A fair választás alapfeltétele: mindenek és mindezek előtt **rendezzék a párt- és kampány-finanszírozás krimijét.**

Ciklus, fasírt, magas ló

Helyi szinten a választás törvényi rendje működőképes: a kislistáról a nagyvárosi vegyes szisztémáig. A 4 helyett következő 5 éves ciklus elfogadható, kivéve, ha a teljes elnyomorodás miatt tízezrek válnak meg a mandátumuktól. A helyi költség már így is bedőlés szélén áll. Fájó vitapont, tisztességes, tárgyilagos elemzést és újrarendezést kíván: jó-e, ha a polgár választ közvetlenül (fő)polgármestert, avagy parlamenti mintára ezt a testület kezébe érdemes adni. A politikai fasírt feloldása talán egyet elvesz a körmünkre égő gondokból: mégse gondoljuk, hogy a szisztéma folytonos tologatásával előbbre jutunk. Humanizálni kellene immár a helyi közpolitikát is, lásd: Esztergom! Ehelyett sok helyütt pártos jogi-financiális viszálykodás folyik. Ami jogilag 2/3 lett, az legközelebb 4/5 lesz? Ne(m)! Otto von Bismarck, a Vaskancellár: minden magyar egy jogász és egy huszár keveréke. Ideje leszállni a magas lóról.